

*The
Importance
of Being
Earnest*

KAMMAROPERA I TVÅ AKTER
EFTER OSCAR WILDES PJÄS

MUSIK AV B. TOMMY ANDERSSON.
OPERANS ENGELSKA ORIGINALLIBRETTO
AV WILLIAM RELTON ÄR BASERAT PÅ OSCAR WILDES PJÄS.
DEN SVENSKA ÖVERSÄTTNINGEN ÄR EN BEARBETNING
AV GUSTAF LINDENS ÖVERSÄTTNING MR ERNEST FRÅN ÅR 1923
THE IMPORTANCE OF BERING EARNEST ÄR BESTÄLLD AV -
OCH URUPPFÖRS AV - VADSTENA-AKADEMIEN.
FÖRLAG: SVENSK MUSIK 2017.
WWW.VADSTENA-AKADEMIEN.ORG

PERSONER

JACK (JOHN) WORTHING (BARYTON)

ALGERNON (ALGY) MONCRIEFF (BARYTON)

KYRKOHERDE CHASUBLE (TENOR)

LANE, MR MONCRIEFFS BETJÄNT (BARYTON)

MERRIMAN, MR WORTHINGS BUTLER (BARYTON)

LADY AUGUSTA BRACKNELL (MEZZOSOPRAN)

GWENDOLEN FAIRFAX (MEZZOSOPRAN)

CECILY CARDEW (SOPRAN)

MISS LAETITIA PRISM, CECILYS GUVERNANT (MEZZOSOPRAN)

TIDPUNKT: 1890-TAL

Första akten

SCEN 1

Algernon, Lane.

[Ett rum i Algernons bostad vid Half-Moon Street. Rummet är elegant och artistiskt möblerat. Man hör någon spela på ett piano i ett angränsande rum. Lane dukar för eftermiddagsteet, och när pianot tystnat gör ALGERNON entré.]

ALGERNON

Hörde ni vad det var jag spelade, Lane?

LANE

Jag tyckte inte det var passande att lyssna.

ALGERNON

Det var ledsamt för er, det var visserligen inte korrekt spelat — det kan vem som helst — men jag spelar med ett underbart uttryck. Så länge det handlar om pianospel är känslsamhet min starka sida. Teknisk skicklighet har man större nytta av i vardagslivet.

LANE

Ja, sir.

ALGERNON

Och apropå skicklighet, har ni gjort iordning de där gurksnittarna åt Lady Bracknell?

LANE

Ja, sir.

ALGERNON

Hur ser ni på äktenskapet, Lane?

LANE

Jag anser äktenskapet vara ett mycket angenämt tillstånd, sir. Tillsvidare har jag dock endast haft ringa erfarenhet av detsamma. Jag har bara varit gift en gång. Det var uteslutande följden av ett missförstånd mellan mig och en viss ung person.

ALGERNON

Ja, ja, det är bra, Lane, tack!

LANE

Tack, sir. *[Lane går ut.]*

ALGERNON

Lanes åsikter om äktenskapet synes vara en smula lättsinniga. Om de lägre klasserna inte föregår med gott exempel, vad i all världen har man då för nytta av dem?

LANE

Mr Ernest Worthing.

SCEN 2

Algernon, Jack.

ALGERNON

Vad förskaffar London äran av ditt besök?

JACK

Nöjet, själva nöjet! Men hållå! Varför alla dessa koppar? Och alla gurksnittar? Vadan denna häpnadsväckande extravagans hos en så ung man? Vem är det nu som kommer på té?

ALGERNON

Det är bara tant Augusta och Gwendolen.

JACK

Så förträffligt!

ALGERNON

Hör du min gosse, det sätt på vilket du flirtar med Gwendolen är rentav skandalöst. Det är nästan lika upprörande som Gwendolens sätt att flirta med dig.

JACK

Jag är kär i Gwendolen. Jag har kommit till stan enkom för att fria till henne.

ALGERNON

Jag trodde att du hade kommit till London för ditt nöjes skull. Men sådant där kallar jag för affärer. *[Jack sträcker sig för att ta en gurksnitt.]*

ALGERNON

Hör du, vill du vara så god att låta bli gurksnittarna, de är särskilt avsedda för tant Augusta. *[Tar en gurksnitt och äter den.]*

JACK

Ja, men du har ju ätit av dem hela tiden.

ALGERNON

Men det är ju en helt annan sak. Hon är ju min tant. *[Räcker fram ett annat fat på bordet.]* Här, de här är gjorda enkom för Gwendolen. Gwendolen är så begiven på just dessa.

JACK

[Tar en och äter.] De är ju också mycket goda.

ALGERNON

Min käre gosse, Gwendolen är min kusin, och innan jag tillåter dig att gifta dig med henne så måste du först förklara hela den här historien med Cecily.

JACK

Cecily! Vad menar du? Jag känner ingen som heter Cecily.

ALGERNON

Här är det cigarettetui som du glömde i rökrummet när du dinerade här sist.

JACK

Du menar väl inte att du haft mitt cigarettetui här sedan dess?

ALGERNON

Men det här är inte ditt etui. Detta etui är nämligen en present från någon med namnet Cecily, och du sade ju just att du inte känner någon med det namnet.

JACK

Ja om du nu måste veta. Cecily råkar vara min tant.

ALGERNON

Din tant!

JACK

Ja, och till på köpet en förtjusande gammal dam.

ALGERNON

Men varför kallar hon sig lilla Cecily

om hon är din tant? Och varför kallar hon dig sin onkel? ”Från lilla Cecily, i kärleksfull hängivenhet till sin käre onkel Jack. Förresten så heter du ju inte Jack, utan Ernest.

JACK

Jag heter inte Ernest utan Jack.

ALGERNON

Du har alltid sagt att du heter Ernest. Du svarar när man kallar dig Ernest. Jag har aldrig i mitt liv träffat på någon som så till den grad ser ut att heta Ernest och som är lika ärlig som du.

JACK

Nåja, jag heter Ernest i stan och Jack på landet, och cigarettetuiet fick jag på landet.

ALGERNON

Men din tant Cecily kallar ju dig sin käre onkel. Jag har alltid misstänkt dig för att vara en övertygad bunburist. Nu är jag helt övertygad därom.

JACK

Vad i hela världen menar du med en bunburist?

ALGERNON

Det ska jag förklara för dig så snart du har varit vänlig nog att upplysa mig om varför du heter Ernest i stan och Jack på landet!

JACK

Ja, men ge mig då först tillbaka mitt cigarettetui!

ALGERNON

Här är det. Kom nu med din

förklaring, och gör den helst så osannolik som möjligt.

JACK

Gamle sir Thomas Cardew, som adopterade mig då jag ännu var en liten gosse, förordade mig i sitt testamente också till förmyndare för sin sondotter, miss Cecily Cardew. Cecily – som kallar mig onkel, av vissa vördnadhänsyn som du väl knappast skulle kunna förstå – bor på mitt gods på landet under beskydd av sin utmärkta guvernant, Miss Prism.

Aria:

Som förmyndare, måste man ha en hög moral
Javisst, en hög moral på alla sätt.
Det är ens plikt, hör du mig, ens plikt.

Men vad är det roliga i det?
Så därför uppfann jag
en yngre bror med namnet Ernest.

Ernest heter han men han är
knappast ärlig.
Unge Ernest drar runt i stan
Och hamnar jämt i dåligheter
På landet där finns Jack
med hög moral
Med mycket hög, ja mycket hög
moral.

JACK

Där har du hela den enkla
sanningen, min käre Algy!

ALGERNON

Sanningen är mycket sällan en och
aldrig enkel.

JACK

Vad tusan menar du med det?

ALGERNON

Du har uppfunnit en synnerligen nyttig yngre broder vid namn Ernest, för att du ska kunna komma till London så ofta du har lust. Jag har uppfunnit en oskattbar, obotlig sjukling vid namn Bunbury, för att jag ska kunna fara till landet när jag har lust. Bunbury är helt ovärderlig.

JACK

Jag är inte alls någon Bunburist. Om Gwendolen tar mig så kommer jag naturligtvis att slå ihjäl min broder Ernest. Jag tror faktiskt att jag ska slå ihjäl honom i vilket fall. Cecily är en liten smula för intresserad av honom.

JACK

Och jag råder dig allvarligt att göra samma sak med Bunbury, din sjuklige vän med det konstiga namnet.

ALGERNON

Ingenting skulle kunna förmå mig att skilja mig från Bunbury. Du kommer att vara mycket glad över att känna Bunbury om du någonsin gifter dig, vilket dock förefaller ytterst problematiskt.

JACK

Dumheter! Om jag gifter mig med en så förtjusande flicka som Gwendolen, så vill jag alls inte göra bekantskap med Bunbury. Och hon är den enda flicka jag någonsin sett som jag skulle vilja gifta mig med.

ALGERNON

Då vill din hustru det. I det äktenskapliga livet är det tre som utgör ett sällskap, två är inget. Du

tycks inte förstå det.

JACK

För guds skull försök nu inte vara cynisk. Det är ingen konst alls att vara cynisk. Det är mycket lätt att vara cynisk.

ALGERNON

Min käre vän, det är inte lätt att vara någonting nuförtiden. Det är en så ohygglig konkurrens överallt.

Scen 3

Lane, Bracknell, Algernon, Gwendolen, Jack.

LANE

Lady Bracknell och miss Fairfax.

LADY BRACKNELL

God eftermiddag min käre Algernon. Jag hoppas att du uppför dig?

ALGERNON

Jag mår mycket bra, tant Augusta.

LADY BRACKNELL

Det är inte precis svaret på min fråga.

ALGERNON

[Till Gwendolen.] Gud, vad du är chic!

GWENDOLEN

Jag är alltid chic, eller hur mr Worthing?

JACK

Ni är fullkomligheten själv, miss Fairfax.

GWENDOLEN

Det hoppas jag verkligen inte,

ty det skulle ju förhindra alla möjligheter till utveckling. Och jag tänker utveckla mig i alla möjliga riktningar. [*Gwendolen och Jack slår sig ner i ett hörn.*]

LADY BRACKNELL

Och nu skulle jag vilja ha en kopp te och en av de där utmärkta gurksnittarna som du lovade mig.

ALGERNON

Javisst tant Augusta. Men herregud! Lane! Varför finns det inga gurksnittar? Jag beställde dem ju uttryckligen!

LANE

Det fanns inga gurkor på torget i morse, sir. Jag gick dit två gånger.

ALGERNON

Inga gurkor?

LANE

Nej sir, de fanns inte ens att få för pengar.

ALGERNON

Det är bra Lane, tack!

LANE

Tack sir. [*Går ut.*]

ALGERNON

Jag är förtvivlad, tant Augusta, över att det inte fanns några gurkor, inte ens för pengar.

LADY BRACKNELL

Det gör ingenting. [*Algernon serverar te och gurksnittar.*] Tack! Jag har en överraskning åt dig, Algernon. Du ska få Mary Farquar

som bordsdam i kväll.

ALGERNON

Kära tant Augusta, jag är rädd att jag måste försaka nöjet att få äta middag hos dig i kväll.

LADY BRACKNELL

Det hoppas jag inte, Algernon. Det skulle fördärva hela bordsplaceringen. Din onkel får i så fall äta på sitt rum. Lyckligtvis är han ju van vid det.

ALGERNON

Tyvärre har jag just fått ett telegram där det meddelades att min vän Bunbury har blivit svårt sjuk igen. Man tycks anse att jag skall vara hos honom.

LADY BRACKNELL

Högst besynnerligt det där. Denne mr Bunbury tycks lida av en märkvärdig brist på hälsa.

ALGERNON

Ja, den stackars Bunbury är förfärligt klen.

LADY BRACKNELL

Aria:

Det är hög tid för mr Bunbury att bestämma sig för om han ska leva eller dö.

Hög tid! Mycket hög tid!

Denna vankelmodighet är absurd.

Detta moderna deltagande med veklingar är absurt.

Precis som hela idén med modern utbildning,

Den är helt igenom osund. Det är absurt, mycket absurt!

Lyckligtvis har utbildning ingen som

helst effekt.

Annars skulle den kunna bli ett farligt hot mot de övre klasserna. Och det torde kunna leda till våldsamheter på Grosvenor Square!

Recit:

Jag skulle bli dig mycket förbunden om du ville hälsa mr Bunbury från mig och be honom vara vänlig att inte få något återfall på lördag, ty då litar jag fullkomligt på att du tar hand om musiken.

ALGERNON

Jag skall tala med Bunbury, tant Augusta – såvida han fortfarande är vid medvetande, och jag tror säkert att jag kan lova att han blir frisk till lördag. Jag ska gå igenom programmet som jag skissat på med dig om du vill vara så vänlig att följa med mig ditin för ett ögonblick.

LADY BRACKNELL

Tack så mycket, Algernon. Franska sånger kan jag absolut inte tillåta. Oanständiga! Men tyska däremot, helt igenom anständiga!

[Lady Bracknell och Algernon går till musikrummet.]

Scen 4

Jack, Gwendolen.

JACK

En så vacker dag det har varit i dag, miss Fairfaix.

GWENDOLEN

Mr Worthing, så snart man börjar tala med mig om vädret, så känner jag att man alldeles säkert menar någonting annat.

JACK

Jag menar också någonting annat.

GWENDOLEN

Det var väl det jag visste. Jag misstar mig aldrig.

JACK

Och jag skulle nu vilja be om att få begagna Lady Bracknells tillfälliga frånvaro.

GWENDOLEN

Ja, det skulle jag verkligen vilja råda er till. Mamma har ett sätt att plötsligt oförmodat uppenbara sig. Detta har jag ofta förebrått henne.

JACK

Miss Fairfax, alltsedan jag träffade er första gången har jag beundrat er mer än någon annan ung dam som jag träffat...sedan jag träffade er.

GWENDOLEN

Ja, jag är mycket medveten om detta faktum. Och jag har ofta önskat att ni, åtminstone offentligt, hade varit mer demonstrativ.

Aria:

Jag hoppas att ni vet, mr Worthing, Att i denna idealens tid;

Har mitt ideal alltid varit att älska någon med namnet Ernest
Åh, Ernest. Ja, Ernest.
Perfekte Ernest.

Det är något med det namnet som inbjuder till ljuv förtrolighet.
Åh, Ernest. Ja, Ernest.
Perfekte Ernest.

Jag visste att mitt öde var att älska er från det ögonblick Algernon berättade att han hade en vän som heter Ernest.
Och jag älskar er verkligen.
Galet, passionerat
Min egen Ernest.

JACK
Men menar ni verkligen att ni inte kunde älska mig om mitt namn inte vore Ernest?

GWENDOLEN
Men ert namn är Ernest. Det passar dig perfekt. Det är ett gudomligt namn. Det har sin egen musik.
Det skapar vibrationer.

JACK
Gwendolen, jag tycker att det finns många andra mycket vackrare namn. Jag tycker att Jack, till exempel, är ett förtjusande namn.

GWENDOLEN
Jack? ...nej det sjunger inte. Det skapar inga som helst vibrationer. Det enda namn som verkligen erbjuder trygghet är Ernest.

JACK
Gwendolen, Jag måste genast låta döpa mig – jag menar, vi måste genast gifta oss. Vi har ingen tid att förlora.

GWENDOLEN
Gifta oss, mr Worthing?

JACK
Nå – får jag fria till er?

GWENDOLEN
Jag anser att tillfället lämpar sig alldeles förträffligt. Jag tycker att det vore helt rättvist att ärligt på förhand svara att jag är fullt och fast beslutad att ta er.

JACK
Gwendolen, vill ni gifta er med mig?

GWENDOLEN
Naturligtvis, min älskling. Det var fasligt så långt tid du tog på dig. Jag är rädd att du har ovanligt lite erfarenhet av konsten att fria.

JACK
Min ängel, jag har aldrig älskat någon annan än dig i hela världen.

GWENDOLEN
Ja, men män brukar ofta fria bara för att öva sig. Vilka underbart vackra blå ögon du har, Ernest! De är helt enkelt alldeles förfärligt blå. Jag hoppas att du alltid kommer att se på mig på det där sättet, särskilt när andra människor är närvarande.

Scen 5 Jack, Bracknell, Gwendolen.

LADY BRACKNELL
Mr Worthing. Men res er upp ur denna halvliggande ställning. Den är synnerligen lite dekorativ.

GWENDOLEN
Mamma! Jag är förlovad med mr Worthing, mamma.

LADY BRACKNELL
Du är inte förlovad med någon alls. När du någon gång verkligen blir

förlovad med någon så kommer jag informera dig om detta. *[Till Jack.]*
Och nu har jag ett par frågor att ställa till er – Gwendolen, vänta på mig i vagnen.

GWENDOLEN
Mamma!

LADY BRACKNELL
Gwendolen, vagnen!

GWENDOLEN
Ja, mamma.

Scen 6 **Bracknell, Jack.**

LADY BRACKNELL
Varsågod och sitt, mr Worthing.

JACK
Tack, Lady Bracknell, jag föredrar att stå.

LADY BRACKNELL
Röker ni?

JACK
Ja jag måste tyvärr medge att jag röker.

LADY BRACKNELL
Det gläder mig att höra. En man måste alltid ha någon slags sysselsättning. Hur gammal är ni?

JACK
Tjugonio år.

LADY BRACKNELL
En mycket passande ålder för att gifta sig. Jag har också alltid varit av den bestämda åsikten att en man som önskar gifta sig, antingen bör veta allt

eller ingenting alls. Vad vet ni?

JACK
Jag vet ingenting alls. Lady Bracknell.

LADY BRACKNELL
Det gläder mig att höra. Hur stora är era inkomster?

JACK
Mellan sju och åttatusen per år.

LADY BRACKNELL
Det är tillfredsställande. Vilken politisk sida stödjer ni?

JACK
Jag är rädd att jag inte stödjer någon alls. Förmodligen liberal unionist.

LADY BRACKNELL
Åh, de räknas som Tories. De äter middag med oss. Nu till det mindre betydelsefulla. Lever era föräldrar?

JACK
Jag har förlorat båda mina föräldrar.

LADY BRACKNELL
Att förlora en förälder, mr Worthing kan betraktas som en olycka; att förlora båda ser ut som slarv. Vem var er far?

JACK
Jag är rädd att jag inte vet det. Faktum är, att mina föräldrar tycks ha tappat bort mig... Jag vet nämligen inte vem jag är. Jag var... nåja, jag blev upphittad.

LADY BRACKNELL
Upphittad!

JACK

Avlidne mr Thomas Cardew, en gammal gentleman med ett mycket barmhärtigt och vänligt sinnelag, hittade mig, och gav mig namnet Worthing, eftersom han händelsevis just då hade en förstaklassbiljett till Worthing i fickan. Worthing är en plats i Sussex, en badort vid kusten.

LADY BRACKNELL

Var fann den där barmhärtige gentlemanen med förstaklassbiljetten till Worthing er?

JACK

I en väska

LADY BRACKNELL

I en väska?

JACK

Ja, Lady Bracknell.

LADY BRACKNELL

Och var påträffade denne mr Cardew denna väska?

JACK

I bagageinlämningen på Victoria Station.

LADY BRACKNELL

I bagageinlämningen på Victoria Station?

JACK

Ja, Brightonlinjen.

LADY BRACKNELL

Linjen spelar ingen som helst roll. mr Worthing, jag måste tillstå att jag känner mig en smula förvirrad av det ni nyss har berättat för mig.

JACK

Får jag således fråga er vad ni skulle råda mig till att göra?

LADY BRACKNELL

Jag skulle å det bestämdaste råda er till att så snart som möjligt söka anskaffa några släktingar, och att i alla händelser allvarligt bemöda er om att åtminstone förvärva er en förälder, av valfritt kön, innan säsongen är över. Ni kan väl knappast inbilla er att jag och Lord Bracknell skulle drömma om att tillåta vår enda dotter, en extraordinärt omsorgsfullt uppfostrad flicka, att gifta in sig i en bagageinlämning, och ingå förbindelse med ett kolli. God morgon, mr Worthing!
[Lady Bracknell seglar ut med en majestätisk indignation.]

JACK

God morgon!

Scen 7

Algernon, Jack.

ALGERNON

Gick det inte bra, gamle gosse?

JACK

Beror det bara på Gwendolen så är vi förlovade. Hennes mor är fullkomligt outhärdlig. Ett monster...! Det finns väl ingen anledning att förmoda att Gwendolen, om si sådär etthundrafemtio år eller så, blir som sin mor, Algy?

ALGERNON

Alla kvinnor blir som sina mödrar. Det är deras olycka. Men ingen man blir någonsin som sin mor, det är

hans olycka.

JACK

Det där är rent nonsens, Algy. Du pratar aldrig annat än strunt.

ALGERNON

Det är det ingen som någonsin gör. Förresten, berättade du sanningen om Ernest i stan och Jack på landet för Gwendolen?

JACK

Men min käre vän, sanningen är inte precis just det som man brukar säga till en ung, söt och väluppfostrad flicka.

ALGERNON

Nå hur går det nu med din bror, den där utsvävande Ernest?

JACK

Åh, innan veckan är slut skall jag ha gjort mig av med honom. Jag ska säga att han dog i Paris av en svår förkylning.

ALGERNON

Men jag tyckte du sade att miss Cardew var lite för intresserad av din stackars bror Ernest? Tror du inte att hans bortgång skulle drabba henne alltför hårt?

JACK

Åh, det är ingen fara med det. Cecily är gudskelov ingen fånigt romantisk ung dam. Hon har en präktig aptit, går långa promenader, och bryr sig inte ett dugg om sina lektioner.

ALGERNON

Jag skulle allt gärna vilja träffa

Cecily någon gång.

JACK

Det ska jag noga se till att du aldrig får. Hon är ovanligt vacker och är just fyllda arton.

ALGERNON

Har du berättat för Gwendolen att du har en ovanligt vacker myndling, som nyss fyllt arton?

JACK

Nej, det är inte sånt man går och babblar med folk om. Cecily och Gwendolen kommer helt säkert att bli utmärkt goda vänner. Jag slår vad om vad som helst att de kommer att kalla varandra systrar efter bara en halvtimme.

ALGERNON

Det brukar kvinnor aldrig göra förrän de har kallat varandra en hel massa andra namn först.

Scen 8

Lane, Algernon, Gwendolen, Jack.

LANE

Miss Fairfax.

ALGERNON

Gwendolen, när man talar om...

GWENDOLEN

Algy, vänd ryggen till är du snäll.

JACK

Min egen älskling!

GWENDOLEN

Ernest, av mammas ansiktsuttryck att döma fruktar jag att vi aldrig

kommer att få gifta oss. Men även om hon förhindrar oss att bli man och hustru, och jag blir tvingad att gifta mig med någon annan, och gifta mig aldrig så många gånger, så kan hon ändå inte, vad hon än gör, någonsin ändra min eviga kärlek till dig.

JACK

Kära Gwendolen.

GWENDOLEN

Historien om din romantiska härkomst har naturligtvis berört mig i djupet av min själ. Ditt namn har en oemotståndlig fascination. Enkelheten i din karaktär gör dig helt enkelt oemotståndlig. Din adress i staden har jag redan. Vilken är din adress på landet?

JACK

Herrgården, Woolton, Hertfordshire.

[Algernon, som har lyssnat intensivt, ler för sig själv och skriver ner adressen på sin manschett.]

GWENDOLEN

Jag antar att postgången dit är tillförlitlig? Det kan ju blir nödvändigt att företa sig något desperat.

JACK

Min egen älskling.

GWENDOLEN

Hur länge blir du i stan?

JACK

Tills på måndag.

GWENDOLEN

Bra. Algy, du kan vända dig om nu.

JACK

Får jag följa dig till vagnen, min älskling?

GWENDOLEN

Javisst!

[Jack och Gwendolen går iväg.]

ALGERNON

Ett glas sherry, Lane.

LANE

Ja, sir.

ALGERNON

Jag hoppas att det blir en fin dag i morgon, Lane.

LANE

Det är det ju aldrig, sir.

ALGERNON

Du är den perfekta pessimisten, Lane.

LANE

Jag gör mitt bästa för att vara er till lags, sir.

ALGERNON

I morgon, Lane, ska jag ägna mig åt Bunburying.

[Algernon tänds en cigarett, läser på sin manschett och ler.]

Andra akten

Scen 9

Prism, Cecily, Chasuble.

[I trädgården vid Jack Worthings herrgård Woolton, Hertfordshire.]

MISS PRISM

Cecily! Cecily! Er tyska grammatik väntar!

CECILY

Men jag tycker inte om tyska.

MISS PRISM

Kära barn, er förmyndare lade särskild vikt vid er tyska när han for till staden igår.

CECILY Den kära onkel Jack är alltid så förfärligt allvarlig av sig!

MISS PRISM

Cecily! Mr Worthing har många bekymmer här i livet. Ni bör komma ihåg hans ständiga ängslan för den där olycklige unge mannen, hans broder.

CECILY

Jag skulle önska att onkel Jack ville låta den olycklige unge mannen komma hit någon gång.

MISS PRISM

Ni måste lägga bort den där dagboken, min kära Cecily. Minnet är den dagbok som vi alltid bär med oss.

CECILY

Jag tror att det är minnet som bär skulden för nästan alla de där romanerna som gavs ut i tre delar*.

MISS PRISM

Tala inte så föraktligt om sådana romaner, Cecily! Jag har själv skrivit en i mina yngre dar.

CECILY

Tänk att ni har kunnat vara så genialisk! Jag hoppas att den inte slutade lyckligt.

MISS PRISM

De goda romanerna slutar lyckligt, och de dåliga olyckligt. Det är det som är litteratur.

CECILY

Blev er roman någonsin utgiven?

MISS PRISM

Oh nej, den blev tyvärr övergiven. Men nu måste ni börja ert arbete, mitt barn.

CECILY

Nej, men se där kommer ju kyrkoherde Chasuble upp genom trädgården.

MISS PRISM

Kyrkoherde Chasuble! Det var då verkligen roligt.

*Fotnot: Fram till 1894 var det vanligt i Storbritannien att en roman trycktes i tre delar. Varje del hade ett format som motsvarar dagens A5, d.v.s. en halv A4:a. De kallades Three-volume novels och såldes var för sig.

[Kyrkoherde Chasuble anländer.
God morgon-hälsningar från alla.]

KYRKOHERDE CHASUBLE
Vilken lycka, Cecily, att få vara miss Prisms elev. Jag hoppas att ni inte är ouppmärksam.

CECILY
Åh, jag är nog rädd att jag är det.

KYRKOHERDE CHASUBLE
Aha, om jag hade den oskattbara lyckan att få vara miss Prisms lärjunge, så skulle jag ständigt hänga vid hennes läppar.
Hm — mr Worthing har ännu inte kommit tillbaka från stan, antar jag.

MISS PRISM
Vi väntar honom inte förrän på måndag eftermiddag.

KYRKOHERDE CHASUBLE
Ja, han tycker ju om att tillbringa sina söndagar i London.

MISS PRISM
Kära kyrkoherde Chasuble, om det går för sig så skulle jag gärna ta en liten promenad med er.
Jag tror att jag har lite huvudvärk, en promenad skulle kanske göra gott.

KYRKOHERDE CHASUBLE
Med nöje, miss Prism, med nöje.
Vi kunde ju gå så långt som till skolan och tillbaka igen.

MISS PRISM
Ja, det skulle vara mycket angenämt.
Cecily, under tiden ska ni läsa er bok i nationalekonomi!

Scen 10
Cecily, Merriman.

CECILY
Åh, den där idiotiska nationalekonomin, den förfärliga geografien och den gräsliga, övermåttan gräsliga, tyskan! Det är inte alls något förtjusande språk.
Jag ser verkligen ful ut efter mina lektioner i tyska.

MERRIMAN
Hm... Mr Ernest Worthing har just kommit åkande från stationen.

CECILY
Onkel Jacks bror! Har ni sagt honom att mr Worthing är i London?

MERRIMAN
Ja, miss. Han verkade mycket besviken. Jag nämnde att ni och miss Prism var härnere i trädgården. Han sa att han var mycket angelägen om att få tala med er ensam ett ögonblick.

CECILY
Be mr Ernest Worthing komma hit.
Det är väl bäst att ni också säger till om ett rum åt honom.

MERRIMAN
Ja, miss.

CECILY
Aria:
Mr Ernest Worthing.
Här.. här.. här..
Jag har aldrig träffat någon verkligt fördärvad människa förut.
Jag känner mig verkligen ängslig.
Vi skulle kanske kunna ha ett gott

inflytande på honom,
miss Prism och jag.
Jag är säker på att åtminstone hon
skulle ha det.
Med sin tyska och geologi
och allt sådant där, som gör starkt
intryck på en man.
Ernest är här, min Ernest.
Min dagbok, min dagbok!
I den finns mitt livs underbara
hemligheter.
Om jag inte skriver upp dem,
så skulle jag antagligen glömma dem
allesamman.
Här, den 14 februari,
"Förlovad med min käre Ernest."
Och här, den 22 mars.
"Idag slog jag upp min förlovning
med Ernest."
Och här, bara några dagar senare,
"Alltsammans har lyckosamt lösts.
Förlovad med Ernest igen."
Och här...och här...och här...
Ernest. Åh, Ernest.
Jag har aldrig träffat någon verkligt
fördärvad människa förut.
Jag känner mig verkligen ängslig.
Så rädd jag är för att han ska se ut
som alla andra.
[Algy kommer in, glad och älskvärd.]
Det gör han!

Scen 11
Algernon, Cecily.

ALGERNON
Ni är alltså förmodligen min lilla
kusin, miss Cecily — inte sant?

CECILY
Jag är visst inte liten. Jag är
tvärtom ovanligt lång för min ålder.
Men kusin Cecily, det är jag. Och ni
är som jag ser onkel Jacks bror —

och min lättsinnige kusin Ernest.

ALGERNON
Jag är verkligen inte alls lättsinnig,
kusin Cecily.

CECILY
Jag hoppas att ni inte har fört något
dubbelliv, så att ni bara låtsats vara
lättsinnig, men egentligen varit
mycket ordentlig och hederlig.

ALGERNON
Ja — jo, naturligtvis — har jag ju
varit litet lättsinnig, förstås.

CECILY
Det gläder mig att höra.

ALGERNON
Ja, jag har ju onekligen varit till och
med rätt fördärvad på mitt eget lilla
vis. Därför skulle jag önska att ni
ville omvända mig. Det skulle kunna
bli en livsuppgift för er, kusin Cecily
— ifall ni ville det.

CECILY
Jag är rädd för att jag inte har tid
med någon livsuppgift i eftermiddag.

ALGERNON
Jag tycker liksom att jag redan
känner mig litet bättre.

CECILY
Ja, men ni ser litet sämre ut.

ALGERNON
Det är bara därför att jag är hungrig.

CECILY
Så tanklös jag är! Var så god och
stig in!

ALGERNON

Jag tackar er. Men kan jag inte först få en liten blomma i knapphålet?

CECILY

En Marechal Niel?

ALGERNON

Nej, hellre en rosa ros!

CECILY

Varför det?

ALGERNON

Därför att ni liknar en rosa ros, kusin. Ni är den vackraste flicka jag någonsin sett i mitt liv.

CECILY

Miss Prism säger att all skönhet bara är en fälla.

ALGERNON

I alla fall är det en fälla, som varenda förnuftig karl inte har någonting emot att låta sig fångas i.

CECILY

Åh, jag tror inte att jag skulle ha någon vidare lust att fånga en förnuftig karl. Jag vet inte vad jag skulle tala med honom om. *[De går in i huset. Miss Prism och kyrkoherde Chasuble kommer tillbaka.]*

Scen 12

Prism, Chasuble.

MISS PRISM

Ni tycks icke begripa, kära kyrkoherde, att en man som insisterar på att förbli ogift därigenom förvandlar sig till en

permanent offentlig frestelse; det absoluta celibatet för nämligen svaga farkoster på avvägar.

KYRKOHERDE CHASUBLE

Ja, men är då en man inte lika tilldragande om han är gift?

MISS PRISM

En gift man är aldrig tilldragande — utom för sin hustru.

KYRKOHERDE CHASUBLE

Och ofta inte ens för henne — efter vad jag har hört berättas.

MISS PRISM

Man kan alltid förlita sig på sådant som har mognat. Jag hämtade min metafor från fruktvärlden. Men var är Cecily?

KYRKOHERDE CHASUBLE

Hon följde kanske efter oss till skolan.

Scen 13

Prism, Chasuble, Jack, Algernon, Cecily.

[Jack kommer, klädd i sorgdräkt, med svarta handskar och sorgband på hatten.]

MISS PRISM

Nej, se mr Worthing!

KYRKOHERDE CHASUBLE

Kära mr Worthing, jag hoppas att denna sorgens dräkt icke vittnar om att något fruktansvärt har inträffat?

JACK

Min bror.

MISS PRISM

Ännu flera skamlösa skulder och extravaganser?

KYRKOHERDE CHASUBLE

Fortsätter sitt liv i sus och dus?

JACK

Död! Stackars Ernest! Han hade många fel, men det är ändå ett hårt slag.

KYRKOHERDE CHASUBLE

Ja, mycket hårt. Var ni hos honom, när han lämnade det jordiska?

JACK

Nej, han dog i utlandet, närmare bestämt i Paris. En mycket allvarlig förkylning efter vad det sagts.

MISS PRISM

Som människan sår, så får hon ock skörda.

KYRKOHERDE CHASUBLE

Barmhärtighet, miss Prism, barmhärtighet! Ingen av oss är fullkomlig. Jag själv är mycket mottaglig för drag. Kommer begravningen att äga rum här?

JACK

Nej, han tycks ha uttalat som sin önskan att bli begravnen i Paris.

KYRKOHERDE CHASUBLE

Paris?!

JACK

Hm . . . jo, kyrkoherde Chasuble. Ni vet antagligen hur det skall gå till vid ett riktigt ordentligt dop, eller hur?

MISS PRISM

Ja, det är, måste jag tyvärr säga, en av kyrkoherdens mer konstanta plikter i den här församlingen.

KYRKOHERDE CHASUBLE

Men är det kanske något alldeles särskilt barn som ni intresserar er för, mr Worthing? Er bror var ju, efter vad jag har mig bekant, ogift – eller hur?

JACK

Ja visst. I allra högsta grad ogift.

MISS PRISM

Ja, folk som endast lever för sitt eget höga nöjes skull är vanligtvis ogifta.

JACK

Ja, men saken är den, att jag själv gärna skulle vilja bli döpt, nu i eftermiddag ifall ni inte har något annat för er.

KYRKOHERDE CHASUBLE

Men nog har ni väl redan blivit döpt en gång, mr Worthing?

JACK

Nej, jag kan verkligen inte påminna mig någonting om den saken.

KYRKOHERDE CHASUBLE

Men har ni någon anledning att betvivla det?

JACK

Men ni tycker förstås att jag är litet för gammal nu.

KYRKOHERDE CHASUBLE

Nej, inte alls. Vid vilken tid önskar ni att ceremonin skall äga rum?

JACK

Åh, jag skulle kunna komma förbi strax efter lunch, så där vid halv femtiden, om det skulle passa er?

KYRKOHERDE CHASUBLE

Utmärkt, alldeles utmärkt.

[ALGERNON och CECILY kommer in.]

JACK

Herregud!

ALGERNON

John, min käre bror, jag har kommit hit för att berätta att jag är så ledsen för alla problem jag har orsakat dig och att jag nu tänker leva ett bättre liv i framtiden.

CHASUBLE

Vilka glada nyheter!

MISS PRISM

Med nyheten om hans bortgång i så fårskt minne, känns hans plötsliga återkomst synnerligen oroande.

CECILY

Onkel Jack! Du vill väl inte neka att räcka din köttslige broder din hand?

JACK

Ingenting på jorden kan förmå mig att räcka den där människan min hand. Jag anser det helt enkelt som en häpnadsväckande fräckhet av honom att komma hit. Han vet mycket väl själv varför...

CECILY

Onkel Jack! Var nu snäll! Ernest har just nyss berättat för mig om

sin stackars vän Bunbury och hans förfärligt dåliga hälsa.

JACK

Bunbury! Han får inte lov att berätta någonting om Bunbury för dig, och inte heller om något annat.

CECILY

Onkel Jack! Om du inte räcker kusin Ernest din hand så förlåter jag dig aldrig.

JACK

Du förlåter mig aldrig?

CECILY

Aldrig. Aldrig. Aldrig!

JACK

Nå, det här blir absolut sista gången jag gör det!

KYRKOHERDE CHASUBLE

Så angenämt att få bevittna en så fullständig försoning, inte sant? Jag undrar om vi inte ska lämna de båda bröderna åt varandra?

Scen 14

Merriman, Jack, Algernon.

MERRIMAN

Jag har låtit bära mr Ernests saker till rummet bredvid ert eget, mr Worthing.

JACK

Hans bagage?

MERRIMAN

Mr Ernests bagage, sir. Tre kappsäckar, en koffert, två hattaskar och en stor lunchkorg.

ALGERNON

Jag är ledsen men den här gången kan jag nog inte stanna längre än en vecka.

JACK

Merriman, säg genast till om vagnen. Mr Ernest har plötsligt kallats tillbaka till London.

MERRIMAN

Ja, sir. [*Går tillbaka till huset.*]

ALGERNON

Det är förfärligt vad du kan ljuga, Jack. Jag har ju inte alls blivit kallad tillbaka till London.

JACK

Det är din plikt som gentleman som kallar dig tillbaka.

ALGERNON

Min plikt som gentleman har aldrig haft det ringaste att göra med mina nöjen.

JACK

Nej, det kan jag utmärkt väl föreställa mig.

ALGERNON

Cecily är ju förtjusande.

JACK

Jag tycker verkligen inte om att du talar om miss Cardew på det sättet.

ALGERNON

Och jag tycker inte om dina kläder.

JACK

Du ska absolut inte stanna i mitt hus en hel vecka, varken som gäst

eller som någonting annat. Du måste ge dig iväg med 4.50-tåget, och jag hoppas att du får en angenäm resa till London. Den här gången har du just inte haft någon vidare tur med din Bunbury!

Scen 15

Cecily, Algernon, Merriman.

[Cecily kommer in från trädgården. Hon tar upp en vattenkanna och börjar vattna blommorna.]

CECILY

Åh, jag kom bara in för att vattna rosorna. Jag trodde ni var med onkel Jack.

ALGERNON

Han har gått för att ge order om att hämta vagnen åt mig.

CECILY

Åh, ska han ta med er på en trevlig tur?

ALGERNON

Han ska skicka bort mig.

CECILY

Måste vi alltså skiljas?

ALGERNON

Jag är rädd för det. Miss Cardew. Jag hoppas att jag inte sårar er när jag öppet och ärligt konstaterar, att ni synbarligen och i varje avseende personifierar den absoluta fullkomligheten.

CECILY

Jag tycker att er öppenhet är mycket förtroendeingivande,

mr Worthing. Om ni tillåter vill jag införa er iakttagelse och ert anförande i min dagbok.
[Hon går till bordet och börjar skriva i sin dagbok.]

ALGERNON
För ni verkligen dagbok? Den skulle jag vilja ge mycket för att få se. Får jag?

CECILY
Oh nej!

ALGERNON
Cecily, sedan jag för första gången såg er underbara och oförlikneliga skönhet har jag älskat er vilt, passionerat, förtvivlat och hopplöst.

CECILY
Det där med hopplöst är det väl kanske inte någon vidare mening i — eller hur?

ALGERNON
Cecily!

[Merriman kommer in.]

MERRIMAN
Vagnen väntar, mr Worthing!

ALGERNON
Säg till den att den kan komma igen nästa vecka vid samma tid.

MERRIMAN
Ja, sir.

ALGERNON
Jag älskar dig, Cecily! Du vill gifta dig med mig, inte sant?

CECILY
Ja, naturligtvis, du dumma pojke, Vi har redan varit förlovade i tre månader.

ALGERNON
Älskade! Men när blev vi förlovade då?

CECILY
Den 14 februari. Dagen därpå köpte jag i ditt namn den här lilla ringen, och den här lilla amuletten som jag lovade dig att alltid bära på mig.

ALGERNON
Gav jag dig verkligen den? Vacker, tycker du inte det?

CECILY
Jo, du har utmärkt god smak, Ernest. Det är också det enda som har kunnat förmå mig till att förlåta dig det lättsinniga liv som du har fört.

ALGERNON
Men har vår förlovning någonsin varit uppslagen?

CECILY
Naturligtvis. ”Den 22 mars. Idag slog jag upp min förlovning med Ernest. Jag känner att det är bättre så. Vädret är fortfarande härligt.”

ALGERNON
En sådan liten ängel du är, Cecily!

CECILY
Du käre, romantiske gosse! Jag hoppas att ditt hår lockar sig naturligt, det gör det väl?

ALGERNON

Ja, min älskling! Med litet hjälp av andra.

CECILY

Det gläder mig.

ALGERNON

Och nu kommer du väl aldrig mer att slå upp vår förlovning. Inte sant Cecily?

CECILY

Jag tror inte att jag skulle kunna göra det nu, sedan jag verkligen träffat dig. Och så gör naturligtvis också namnet sitt till förstås.

ALGERNON

Javisst, naturligtvis!

CECILY

Du får inte skratta åt mig, min älskling, men det har alltid varit en barnslig dröm hos mig att få älska någon som heter Ernest.

ALGERNON

Men, mitt kära barn, vill du med det säga att du inte skulle kunna älska mig om jag hette någonting annat?

CECILY

Vad då?

ALGERNON

Vad som helst. Algernon, till exempel...

CECILY

Algernon, det namnet tål jag inte.

ALGERNON

Jag förmodar väl att er kyrkoherde

här är fullkomligt hemma i den kyrkliga ritualen och alla dess ceremonier?

CECILY

Ja, för all del.

ALGERNON

Jag måste genast träffa honom med anledning av ett mycket viktigt dop, d.v.s. jag menar mycket viktigt affär.

CECILY

Åh!

ALGERNON

Jag är tillbaka fortare än du tror.

CECILY

Åh, en så vild och passionerad natur! Och vad jag tycker om hans hår! Jag måste föra in hans frieri ordentligt i min dagbok.

Scen 16

Merriman, Cecily, Gwendolen.

[Merriman kommer in.]

MERRIMAN

En miss Fairfax har just kommit och vill tala med mr Worthing i en mycket viktig angelägenhet, säger hon.

CECILY

Så be damen komma hit då. Mr Worthing kommer säkert snart tillbaka. Och så kan ni servera te.

MERRIMAN

Ja, miss. Miss Fairfax.

[Gwendolen kommer in, Merriman lämnar rummet.]

CECILY

Tillåt mig att presenterar mig själv,
mitt namn är Cecily Cardew.

GWENDOLEN

Cecily Cardew? Ett så förtjusande
namn. Det är någonting som säger
mig att vi kommer att bli mycket
goda vänner. Jag tycker redan mer
om er än vad jag kan säga. Mitt första
intryck av människor är alltid riktigt.

CECILY

Så vänligt av er att redan efter denna
jämförelsevis så korta tid tycka så
mycket om mig. Vill ni inte vara så
snäll att sitta ner?

GWENDOLEN

Jag får kalla er Cecily, inte sant?

CECILY

Med största nöje!

GWENDOLEN

Och ni skall alltid kalla mig
Gwendolen, vill ni inte det?

CECILY

Jo, om ni önskar det.

GWENDOLEN

Då är således allt i bästa ordning,
eller hur?

CECILY

Jag hoppas det!

GWENDOLEN

Ni är förmodligen på ett kort besök
här?

CECILY

Nej då, jag bor här. Jag är mr

Worthings myndling.

GWENDOLEN

Åh! Det var då verkligen
besynnerligt, att han aldrig har talat
om för mig att han har en myndling.
Ett sådant hemlighetsmakeri! Han
blir ju allt intressantare för varje
timme som går. Jag tycker mycket om
er, Cecily. Får jag tala uppriktigt till er?

CECILY

För all del!

GWENDOLEN

Nåja, för att nu således tala öppet,
så skulle jag önska att ni vore minst
fyrtiotvå år fyllda och mer än
vanligt ful för er ålder. Ernest har en
stark och uppriktig karaktär. Han
är inkarnationen av sanning och
pliktkänsla. Någon trolöshet skulle
hos honom vara lika trolig som
öppet bedrägeri.

CECILY

Ja, men det är inte mr Ernest
Worthing som är min förmyndare.
Det är hans bror, hans äldre bror. Ja,
käraste Gwendolen, det finns ju inte
någon som helst anledning varför
jag skulle hålla det hemligt för er.
Ernest Worthing och jag är förlovade
och skall snart gifta oss.

GWENDOLINE

Min dyraste Cecily, jag är rädd
för att det föreligger ett litet misstag.
Mr Ernest Worthing är förlovad
med mig.

CECILY

Jag undrar om ni ändå inte är offer
för ett missförstånd. Ernest lämnade

sitt giftermålsanbud precis för tio minuter sedan.

GWENDOLEN

Det här är verkligen ganska märkvärdigt, ty igår eftermiddag klockan 5.30 bad han mig att bli hans hustru. Jag reser aldrig någonstans utan min dagbok. Man bör alltid ha någonting sensationellt med sig att läsa på tåget. Jag tror att jag har förhandsrätten!

CECILY

Jag känner det som min plikt att påpeka att Ernest uppenbarligen har ändrat åsikt.

GWENDOLEN

Om den stackars gossen har lockats avge obetänksamma löften så kommer jag att anse det som min plikt att utan dröjsmål rädda honom. Och det med stark hand.

CECILY

I vilket olycksaligt förhållande min kära gosse än kan ha råkat in i så kommer jag ändå aldrig att göra honom några som helst förebräelser för det sedan vi blivit gifta.

GWENDOLEN

Är det mig ni menar med "förhållande", miss Cardew?

CECILY

En spade är en spade.

GWENDOLEN

Någon spade har jag då lyckligtvis hittills aldrig sett.

[Merriman kommer in.]

MERRIMAN

Skall jag servera teet här som vanligt, miss Cardew?

CECILY

Javisst, som vanligt.

[Merriman dukar teet. Lång paus.]

GWENDOLEN

Finns det några trevliga promenader här i grannskapet, miss Cardew?

CECILY

Oh ja. Verkligen många.

GWENDOLEN

Och så mycket blommor! Jag hade ingen aning om att det finns så mycket blommor på landet.

CECILY

Här på landet är blommor lika vanliga som människor i London. Får jag bjuda er lite te, miss Fairfax?

GWENDOLEN Jag tackar! (Åh, en så avskyvärd flicka! Men jag måste absolut ha te.)

CECILY

Socker?

GWENDOLEN

Nej, tack! Socker är inte modernt längre.

CECILY

Tårta eller sandwiches?

GWENDOLEN

Sandwiches, om jag får be! Tårtor ser man numera sällan till i bättre hus.

CECILY

[Skär en stor tårtbodyt och lägger den på en assiett.] Var vänlig bjud miss Fairfax.

GWENDOLEN

Ni har proppat min tekopp full med sockerbitar och ni har gett mig tårta. Jag är känd för mitt jämna humör och ett ovanligt mildt sinnelag, men jag varnar er, miss Cardew, ni kan gå för långt. Jag har misstrott er ända sedan första ögonblicket jag såg er. Jag kände på mig att ni var falsk och bakslug, och jag misstar mig aldrig. Mitt första intryck av folk är alltid riktigt. Jag tar er dyrbara tid alldeles för mycket i anspråk.

CECILY

För att rädda min stackars oskyldige och godtrogne gosse från en annan kvinnas eländiga ränker kan jag inte gå långt nog. Ni har helt säkert en massa andra visiter att göra här i grannskapet. Det förefaller mig, miss Fairfax, som om det är jag som tar er dyrbara tid alldeles för mycket i anspråk.

Scen 17

Gwendolen, Jack, Cecily, Algernon.

GWENDOLEN

Ernest! Min egen, älskade Ernest!

JACK

Gwendolen! Min älskling!

GWENDOLEN

Ett ögonblick! Får jag först fråga dig om du är förlovad med den här unga damen?

JACK

Med lilla Cecily? Hur kan du ha fått en sån idé i ditt lilla vackra huvud, Gwendolen?

GWENDOLEN

Tack! Du får.

CECILY

Miss Fairfax, den herre som för ögonblicket står och håller armen om ert liv är min käre förmyndare, mr John Worthing.

GWENDOLEN

John? Åh!

[Algernon kommer in.]

CECILY

Det här är Ernest!

ALGERNON

Min älskling!

CECILY

Ett ögonblick! Får jag först fråga dig om du är förlovad med den här unga damen?

ALGERNON

Självfallet inte!

CECILY

Du får.

GWENDOLEN

Miss Cardew, mannen som nu omfamnar er är min kusin, mr Algernon Moncrieff.

CECILY

Algernon! Åh!

CECILY och GWENDOLEN

Ett stort förräderi har utförts mot oss båda.

GWENDOLEN

Du vill kalla mig syster, vill du inte?

JACK

Det här eländet är förmodligt det du kallar Bunbury?

ALGERNON

Ja, och det är en riktigt praktfull Bunbury.

JACK

Din vän Bunbury har nu väl äntligen blivit sprängd i luften. Beträffande ditt uppförande mot miss Cardew, måste jag verkligen säga att det är absolut oförlåtligt att lura en så ung, söt och oskyldig flicka.

ALGERNON

Ja, jag kan inte heller finna någon som helst rimlig ursäkt för att du har fört en så själfull, klok och världserfaren ung dam som miss Fairfax bakom ljuset.

JACK

Jag vill förlova mig med Gwendolen och ingenting annat. Jag älskar henne.

ALGERNON

Och jag vill förlova mig med Cecily. Jag tillber henne.

JACK

Hur du bara kan sitta så där lugnt och äta muffins, när vi befinner oss i den här obehagliga situationen, det förstår jag bara inte.

ALGERNON

Jag kan väl inte äta muffins i upprört tillstånd. Man bör alltid vara lugn när man skall äta muffins. Det är det enda sättet att äta dem på.

JACK

Jag önskar vid Gud att du lämnar mitt hus så fort som möjligt.

ALGERNON

Varför i all världen skulle jag göra det? jag har just kommit överens med kyrkoherde Chasuble att jag skulle bli döpt till Ernest en kvart i sex i eftermiddag.

JACK

Min kära gosse, sluta upp med de där dumheterna. Jag kom i morse överens med kyrkoherde Chasuble att jag skall döpas till Ernest klockan halv 6 i eftermiddag.

GWENDOLEN

Min stackars sårade Cecily!

CECILY

Min kära förrådada Gwendolen!

GWENDOLEN Då är jag rädd för att det är ganska tydligt att ingen av oss är förlovad med någon.

CECILY

Ja, det är sannerligen ingen vidare trevlig situation för en ung flicka att plötsligt befinna sig i, eller hur?

CECILY

De äter muffins. Det ser ut som ånger.

GWENDOLEN

De verkar inte lägga märke till oss ett

dugg. Kan du inte hosta lite Cecily?

CECILY

Men jag har inte hosta!

GWENDOLEN

Men det är inte vi som ska tala först.

CECILY

Naturligtvis inte!

GWENDOLEN

Anser du att vi bör förlåta dem?

CECILY

Ja. Jag menar nej.

GWENDOLEN

Det är sant. Det hade jag så när glömt. Det finns ju här vissa principer som man inte får släppa efter på. Vem av oss ska tala om det för dem?

CECILY

Kunde vi inte tala båda två på en gång?

GWENDOLEN

En utmärkt idé! Jag talar nästan alltid på samma gång som andra. Vill du vara snäll att hålla takten med mig, Cecily!

CECILY

Ja, jag skall försöka.

GWENDOLEN och CECILY

Era dopnamn är fortfarande ett fullkomligt oöverbinnligt hinder. Det är hela saken!

JACK och ALGERNON

Våra dopnamn? Ingenting annat? Vi ska båda döpas om i eftermiddag.

GWENDOLEN

Och för min skull är ni beredd att gå igenom denna rysliga behandling?

JACK

Ja!

CECILY

Avser ni att utsätta er för denna förfärliga för att behaga mig?

ALGERNON

Ja!

GWENDOLEN

Så enfaldigt det är att tala om köns likställdhet När det är fråga om självuppoffring är männen oerhört överlägsna.

JACK och ALGERNON

Ja, det vill vi då sannerligen mena.

CECILY

Ja, de upplever sannerligen stunder av fysiskt mod som vi kvinnor absolut inte gör.

GWENDOLEN

Älskling!

ALGERNON

Älskling!

Scen 18

**Merriman, Jack, Bracknell,
Gwendolen, Algernon, Cecily.**

[Merriman inträder. Då han tar in situationen hostar han högt.]

MERRIMAN

Hm, hm! Lady Bracknell.

JACK
Barmhärtige himmel!

LADY BRACKNELL
Gwendolen! Vad skall det här betyda?

GWENDOLEN
Det betyder endast det att jag är förlovad med mr Worthing.

JACK
Jag är förlovad med Gwendolen, lady Bracknell!

LADY BRACKNELL
Ni är inte förlovad med någon alls, min herre. Och vad Algernon beträffar...Algernon! Vem är den unga dam vars hand du håller på detta egendomliga och onödigt familjära sätt?

JACK
Denna dam, lady Bracknell, är min myndling, Miss Cardew.

ALGERNON
Jag är förlovad med Cecily, tant Augusta.

LADY BRACKNELL
Förlåt!

CECILY
Mr Moncrieff och jag är förlovade, lady Bracknell.

LADY BRACKNELL
Ligger det i den här särskilda trakten av Hertfordshire något alldeles speciellt upphetsande i luften?! Mr Worthing, miss Cardew är väl inte händelsevis på något sätt släkt

med någon av de större järnvägsstationerna i London? Ända tills igår levde jag nämligen i en lycklig okunnighet om att det verkligen fanns familjer eller personer, vilka ledde sitt ursprung från en ändstation.

JACK
Miss Cardew är sondotter till avlidne sir Thomas Cardew, 149 Belgrave square S. W.; Gervase Park, Dorking, Surrey, och Sporrان, Fifeshire N. B.

LADY BRACKNELL
Tre adresser inger förtroende, även hos en affärsman. För formens skull måste jag emellertid ändå fråga er, mr Worthing, om miss Cardew besitter någon förmögenhet?

JACK
Nåja, en bagatell av ungefär hundratrettio tusen pund i statspapper. Det är allt. Adjö, lady Bracknell. Det gläder mig ofantligt att ha fått träffa er.

LADY BRACKNELL
Ett ögonblick, mr Worthing. Etthundratrettiotusen pund! Och i statspapper. Kom hit, min flicka! Kära barn! Er klänning är sorgligt enkel och ert hår är precis som naturen har lämnat det. Men allt det där ska vi snart ändra på. Algernon! Det tycks verkligen ligga alldeles tydliga sociala möjligheter i miss Cardews profil.

ALGERNON
Cecily är den sötaste, raraste och vackraste flicka i hela världen! Och jag bryr mig inte två pence om några sociala möjligheter.

LADY BRACKNELL

Tala aldrig föraktligt om societeten, Algernon. Det gör bara folk som inte hör dit. Nåja, jag antar väl att jag är tvungen till att ge mitt samtycke.

ALGERNON

Tack, tant Augusta!

LADY BRACKNELL

Cecily, ni får kyssa mig!

CECILY

Tack, lady Bracknell!

LADY BRACKNELL

Och i framtiden får du också lov att kalla mig tant Augusta.

CECILY

Tack, tant Augusta!

LADY BRACKNELL

Bröllopet bör äga rum rätt snart, tycker jag.

JACK

Jag ber om ursäkt ifall jag avbryter er, lady Bracknell. Men den här förlovningen kan aldrig komma i fråga. Jag är miss Cardews förmyndare. Hon kan inte gifta sig utan mitt bifall, förrän hon blir myndig. Och jag vägrar bestämt att ge mitt samtycke.

LADY BRACKNELL

Och på vilka grunder, om jag får fråga?

JACK

Det gör mig visserligen mycket ont, lady Bracknell, att behöva tala så här öppet om er nevö, men jag

uppskattar tyvärr inte hans brist på moralisk karaktär. Jag misstänker starkt att han far med osanning.

LADY BRACKNELL

Osannfärdig! Min nevö Algernon?

JACK

Jag befarar tyvärr att det inte råder tvivel om den saken. I eftermiddags, medan jag tillfälligtvis befann mig i London, förskaffade han sig, under förespegligen att vara min bror, tillträde till mitt hus. Han drack sedan upp en hel halvbutelj av in Perrier-Jouet, stal min enda myndlings tillgivenhet, stannade kvar till te och åt upp varenda en av mina muffins. Jag vägrar att ge mitt samtycke.

LADY BRACKNELL

Kom hit, mitt söta barn! Hur gammal är du, min vän?

CECILY

Egentligen är jag bara arton år, men jag ger mig alltid ut för att vara tjugo, då jag går ut.

LADY BRACKNELL

Egentligen borde ingen kvinna någonsin vara precis i fråga om sin ålder. Det ser så beräknande ut.

JACK

Jag ber om ursäkt, lady Bracknell, ifall jag än en gång avbryter er, men jag anser det vara min plikt att meddela er, att miss Cardew, enligt hennes farfaderns testamentsförordnande, inte blir myndig förrän vid trettiofem års ålder.

LADY BRACKNELL

Trettiofem år är en mycket tilltalande ålder för en ung kvinna. London-societeten vimlar av damer från de allra högsta kretsar som av eget fritt val förblivit trettiofem år i hela sitt liv.

CECILY

Algy! Skulle du kunna vänta på mig tills jag blir trettiofem år?

ALGERNON

Naturligtvis, det vet du väl att jag skulle kunna.

CECILY

Ja, det kände jag på mig. Men jag kan inte vänta så länge på dig, Algy. Jag tål knappt att vänta fem minuter på någonting.

ALGERNON

Vad ska vi då göra, Cecily?

CECILY

Det vet jag verkligen inte, mr Moncrieff.

LADY BRACKNELL

Min kära mr Worthing, jag vill be er att än en gång tänka över ert beslut.

JACK

Kära lady Bracknell, i samma ögonblick ni tillåter mitt giftermål med Gwendolen skall jag med största glädje i världen ge mitt samtycke för föreningen mellan er nevö och min myndling,

LADY BRACKNELL

Mr Worthing, ni borde kunna förstå att det ni nu föreslår är fullständigt

otänkbart.

JACK

Ja, då är ju ett slags passionerat celibat tydligen det enda som vi kan se fram emot.

LADY BRACKNELL

Kom nu, Gwendolen, vi har redan missat fem, om inte sex, tåg. Om vi missar flera så kan det skvallras om oss på plattformen.

Scen 19

Chasuble, Bracknell, Jack, Prism, Gwendolen, Algernon, Cecily, Merriman.

[Kyrkoherde Chasuble stiger in från trädgården.]

KYRKOHERDE CHASUBLE

Nu är allting i ordning för de båda dopen!

LADY BRACKNELL

Dopen, min herre?! Är inte det ändå är en något för tidigt väckt fråga?

KYRKOHERDE CHASUBLE

Dessa båda gentlemän ha uttryckt sin önskan om att omedelbart bli döpta.

LADY BRACKNELL

Vid deras ålder? Tanken är ju både löjlig och icke-religiös.

KYRKOHERDE CHASUBLE

Låt oss genast gå till kyrkan. Kyrkvaktmästaren meddelade förresten att miss Prism väntar på mig i sakristian.

LADY BRACKNELL

Miss Prism! Jag tyckte ni sa någonting om någon miss Prism?

KYRKOHERDE CHASUBLE

Ja, lady Bracknell, och jag går nu för att uppsöka henne.

LADY BRACKNELL

Är denna miss Prism ett kvinnligt väsen med fränstötande uppsyn och som på något vis har något att göra med barnuppsyn?

JACK

Miss Prism har under de sista tre åren varit miss Cardews högt älskade guvernant och sällskapsdam.

LADY BRACKNELL

Under alla omständigheter måste jag genast träffa denna miss Prism! Skicka efter henne!

KYRKOHERDE CHASUBLE

Där kommer hon visst. Nästan här.

MISS PRISM

Man sa mig att ni väntade inne i sakristian, kära kyrkoherde...

[Hon får syn på lady Bracknell, som stirrar på henne med en isande blick. Miss Prism bleknar och darrar. Ser sig ängsligt omkring som om hon vill fly.]

LADY BRACKNELL

Prism! Kom hit, Prism! Prism! Var är barnet? För tjuugoåtta år sedan lämnade ni, miss Prism, lord Bracknells hus med en barnvagn

som innehöll ett barn av manligt kön. Ni återvände aldrig. En vecka senare upptäcktes barnvagnen, övergiven. Den visade sig då innehålla manuskriptet till en roman i tre volymer av mer än vanligtäcklande sentimentalitet. Men där fanns inget barn. Nu frågar jag er, miss Prism. Var är barnet?

MISS PRISM

Aria:

Med skam erkänner jag att jag inte vet.

Jag önskar bara att jag visste.

Åh, vilken skam, vilken skam.

På morgonen den dag ni talar om, en dag som för alltid skall stå inbränd i mitt minne,

gjorde jag mig som vanligt i ordning för att gå ut med gossen i barnvagnen.

Jag hade dessutom med mig en något gammal, men ganska rymlig väska

i vilken jag tänkte lägga manuskriptet till en roman som jag författat under mina få lediga stunder.

Åh, vilken skam, vilken skam.

I ett ögonblick av andlig distraktion, som jag aldrig kan förlåta mig själv, lade jag manuskriptet i barnvagnen och stoppade ner barnet i väskan.

Jag ställde in den i bagagerummet på en av de större järnvägsstationerna i London.

Victoriastationen.

Brightonlinjen.

KYRKOHERDE CHASUBLE

Vad tror ni att det här betyder, lady Bracknell?

LADY BRACKNELL

Jag vågar inte ens förmoda någonting, kyrkoherde Chasuble.

[Man hör buller utanför, som om någon kastade omkring väskor och kappsäckar. Alla tittar uppåt.]

GWENDOLEN

Denna ovisshet är förfärlig. Jag hoppas att den skall räcka en stund till.

[Jack inträder med en väska.]

JACK

Är det den här väskan, miss Prism? Titta på den riktigt noga innan ni svarar. Det är mer än en människas livslycka som hänger på ert svar.

MISS PRISM

Ja, det ser verkligen som om det var den. Ja visst, där är sprickan som den i yngre och lyckligare dagar fick en gång när en omnibus välte på Gower Street. Och här på låset står också mina initialer. Jag hade nästan glömt att jag i ett anfall av slösaktighet lät gravera in dem där. Väskan är utan tvivel min.

JACK

Miss Prism. Jag var det barn som ni stoppade ner i den.

MISS PRISM

Ni?!

JACK

Ja, mamma!

MISS PRISM

Mr Worthing! Jag har aldrig varit gift.

JACK

Inte gift?! Ja, jag kan förstås inte neka till att detta var ett hårt slag förr mig. Jag förlåter dig, mamma.

MISS PRISM

Har föreligger ett misstag, mr Worthing. Där är den dam som kan säga er vem ni verkligen är, mr Worthing.

JACK

Lady Bracknell, jag tycker egentligen inte om att vara nyfiken, men skulle ni inte det oaktat vilja ha den godheten att upplysa mig om vem jag är?

LADY BRACKNELL

Ni är son till min stackars syster, mrs Moncrieff, och sålunda Algernons äldre bror.

JACK

Har jag en bror? Ja, jag visste ju att jag hade en bror! Det är ju det jag alltid sagt att jag hade en bror! Hör du, Algy, du får allt lov att behandla mig med en smula mera respekt hädanefter.

GWENDOLEN

Min älskling! Men säg mig, vad är du nu egentligen för slags älskling? Vad är ditt förnamn nu, när du blivit en annan?

JACK

Tant Augusta, var jag redan döpt innan miss Prism stoppade ned mig i väskan?

LADY BRACKNELL

Det var du. Och som äldste sonen

blev du naturligtvis uppkallad efter din far.

JACK

Ja, men vad hette min far i förnamn?

LADY BRACKNELL

Ja, för ögonblicket kan jag verkligen inte påminna mig vad generalen hette i förnamn.

JACK

Men hans namn bör väl stå i arméns rullor från den tiden, inte sant, tant Augusta.

[Går ut och kommer tillbaka med en bok.] "M... Generaler...

Mallam, Maxbohm, Magley..."

Vilka förskräckliga namn de bär – "Markby, Migsby, Mobbs... Moncrieff! Löjtnant 1840, kapten, överstelöjtnant, överste, general 1869... Förnamn... Ernest John." Sa jag inte alltid att mitt namn var Ernest? Det är Ernest. Självfallet är det Ernest.

LADY BRACKNELL

Jo, vänta. Nu kommer jag verkligen ihåg att generalen hette Ernest.

Jag visste väl att det fanns en särskild anledning till att jag aldrig har tyckt om det namnet.

GWENDOLEN Ernest! Min älskade Ernest! Ja, jag kände ju redan från första början att du inte kunde heta någonting annat än Ernest.

JACK

Gwendolen, det är ju något alldeles förfärligt för en man att plötsligt upptäcka att han har talat sanning i hela sitt liv. Kan du förlåta mig?

GWENDOLEN

Ja, det kan jag. Jag känner på mig att du säkert kommer att ändra dig.

ALGERNON

Cecily! Äntligen!

CECILY

Min älskling! Äntligen!

KYRKOHERDE CHASUBLE

Laetitia!

PRISM

Frederick! Äntligen!

JACK

Gwendolen! Äntligen!

GWENDOLEN

Äntligen!

LADY BRACKNELL

Min nevö, du tycks uppvisa vissa tecken på att vara en banal natur.

JACK

Tvärtom, tant Augusta. Jag har nu för första gången i mitt liv förstått den verkligt oerhörda betydelsen av att — heta Ernest!

ALLA

Sanningen är sällan en och aldrig enkel.

